

На контрасті з радянською школою сприймається тип жіночого портрета, репрезентований твором Сан Чингбо «Мати» (1980), який побудований на освоєнні манери французьких постімпресіоністів, зокрема, Поля Гогена. Експресія оголеної фігури жінки, яка годує немовля, відсилає до його знаменитої тайтянської серії, зокрема полотну «Материнство» («Три жінки на березі моря») (1899), а через неї, до композиційного архетипу християнської мадонни. Цей портрет свідчить про впливи європейського модернізму, нової декоративності, символічності й умовності в трактуванні оголеного тіла, а також відкритості китайських живописців до сприйняття нових віянь.

В своїх ранніх творах інший відомий китайський художник Хе Дуолінг звертається до естетики американського живописця-реаліста Ендрю Ваєта та його визнаного шедевра «Світ Христини» (1948). Він використовує його образність провінційного побуту, суворі природи і відкритих ландшафтів, колористику, фактуру і манеру, поєднуючи пейзажну поезику з дівочими образами задля відображення тогочасної культурно-соціальної проблематики («Пробудження весняного вітру», 1982; «Молодість», 1984; «Вкрадене дитинство», 1988). Але через двадцять років Дуолінг вже спілкується з Ваєтом в інший, постмодерністський спосіб: він вмонтовує сюжет його картини у свій твір «Повернення до світу Христини» (2008), поєднуючи його з портретом китайської дівчини, якої буквально передає переживання героїні Ваєта.

Вищезазначені зразки показують етапи і характер освоєння китайськими художниками стилів, технік і образної мови зарубіжного мистецтва через жанр жіночого портрета в найбільш «самовизначальний» період китайської історії. В цей час китайський портретний живопис, який дозрів в академічних традиціях Європи, виривається на світовий простір, а згодом – через зовнішні впливи і запозичення, – на свою власну творчу магістраль. Повною мірою це стосується жіночого портрету, де, незважаючи на загальні тренди, на новому рівні проявляються національні риси, які вже задають тон у світовому живописі.

Головчанська Євгенія Олександрівна

асистент, Київський національний університет технологій та дизайну

РОЗРОБКА ЕКСПЕРТНИХ СИСТЕМ В ДИЗАЙНІ ОДЯГУ НА ПРИКЛАДІ БЛУЗОК ЖІНОЧИХ

Сучасний процес виготовлення швейних виробів є поєднанням творчого задуму та технічних операцій. При цьому передбачається, що творчі задачі можуть вирішуватися передусім завдяки таланту дизайнера, конструктора. В основу розвитку промислових технологій в останні півстоліття покладено дизайн-методи, мета яких – дати найкоротший шлях для пошуку найбільш ефективних рішень всім, хто пов'язаний з удосконаленням конструкцій і технологічних процесів [1-3]. Розробка ескізів нових моделей одягу традиційно відносять до творчих задач. Початкова ідея дизайнера розвивається в системи моделей, які вже мають між собою мінімальну

кількість конструктивних відмінностей при візуальній відмінності. Ці системи моделей детально описані в літературі [4,5]. Таким чином, дизайнер, кожен раз шукає нову ідею, а потім її доробляє, пристосовуючи до промислових вимог і можливостей, в тому числі, вимогам стандартизації конструктивних вузлів і технології виготовлення. Ідея формування моделей одягу з набору окремих елементів існує давно [4,5], однак процес комбінування з набору стандартних елементів у нові об'єкти також є творчим процесом, на який впливають існуючі у суспільстві стереотипи, можливості людської уваги і час, відведений на створення серії нових моделей з набору стандартизованих елементів.

Створення експертної системи (ЕС) є відносно новим методом серед традиційних дизайн-методів, який завдяки логічним зв'язкам з набору елементів, знань допомагають відшукати рішення, які задовольняють умови поставленої задачі. Розробка ЕС для створення блузок жіночих є новим і унікальним проектом.

Для цього було проведено дослідження асортименту блузок жіночих з подальшим його аналізом, систематизацією та статистичною обробкою результатів. Вибір виробів для дослідження проводився в 2 етапи.

На першому етапі було зібрано і переглянуто зображення на жіночих фігурах понад 600 блузок жіночих за період 2007-2015 роки. Їх було систематизовано за такими ознаками як ступінь об'ємності, силует, покрій рукава, матеріал. В результаті цього аналізу було вибілено 8 базових конструкцій, на основі яких прийомами технічного моделювання можна отримати усе різноманіття досліджених виробів. Також було визначено номенклатуру основних конструктивно-декоративних елементів притаманних даному асортименту виробів. В цю номенклатуру увійшло 11 рівнів: види рукавів, комірів, кокеток, застібок, різноманітних конструктивно-декоративних та декоративних елементів. Також створено електронну базу даних зображень варіантів оформлення низу виробів, рельєфів по пілочці (переду) і спинці та інших конструктивно-декоративних і декоративних рішень пілочок (переду) та спинок без додаткових наскрізних їх членувань. На основі електронної бази даних було розроблено програмні модулі для автоматичного підбору і поєднання елементів у технічний рисунок згідно заданих умов. Ще одним результатом даного етапу було виявлення найбільш часто зустрічних варіантів дизайну блузок, які можуть бути визначені як базові або класичні.

Для другого етапу аналізу і подальшої систематизації було обрано конструкції блузок жіночих, що притаманні виробам найбільш часто зустрічного дизайну. Було досліджено 70 конструкцій блузок жіночих розміру 164-96-100 з вшивним покроєм рукава та середнього ступеня об'ємності форми, визначено основні конструктивні параметри як основних, так і конструктивно-декоративних і декоративних елементів.

Навчання студентів розробці експертних систем в дизайні одягу сприяє кращому їх розумінню конструктивного устрою виробів, особливостей їх технологічної обробки, виробничих вимог, завдяки розробленій базі даних

елементів та програмних модулів з автоматичним підбором елементів за визначеними параметрами допомагає створювати нові і сучасні вироби з мінімальними матеріальними, трудовими і часовими витратами.

Література

1. Чупріна Н.В. Методологія сучасних наукових досліджень з дизайну: Навчальний посібник / Н.В. Чупріна – К.: КНУТД, 2011. – 266 с.
2. Самсонова М.В. Технология и методы коллективного решения проблем / М.В. Самсонова, В.В. Ефимов. – Ульяновск: УаГТУ, 2003. – 152 с.
3. Овчинников Н.Ф. Новый взгляд на мышление / Н.Ф. Овчинников. – Ростов-на-Дону: РостИздат, 2008. – 105 с.
4. Шершнева Л.П. Проектирование и производство женского платья / Л.П. Шершнева, А.П. Рогова. – М.: Легкая и пищевая пром-сть, 1983. – 224с.
5. Агошков Л.О. Проектування одягу раціональними асортиментними серіями / Л.О. Агошков, М.В. Колосніченко, Г.І. Кононенко // - К.: Арістей, 2008. – 116с.

Горбатенко Людмила Павлівна

*канд. мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри живопису,
Харківська державна академія дизайну і мистецтв*

«КОЛЬОРОЗНАВСТВО» ЯК БАЗОВА НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА ДЛЯ ВСІХ НАПРЯМКІВ ДИЗАЙНУ ТА ГРАФІКИ

«Кольорознавство» належить до циклу дисциплін природничо-наукової підготовки студентів, яка сприяє розвитку колористичного мислення, вміння кольорового втілення ідей, задумів та почуттів, вивчає систему постійно діючих закономірностей взаємодії кольору та світла.

Метою вивчення дисципліни «Кольорознавство» є опанування та вмиле використання у живописній практиці фізіологічних основ колірного зору, а також основних закономірностей колірної композиції.

До головних задач курсу належить вивчення студентами фізичної природи кольору та набуття практичних навичок роботи з матеріалом.

Кольорознавство розкриває багатогранність пізнання, що базується на поєднанні в кольорі об'єктивного (світло) та суб'єктивного (почуття). Саме в такій єдності слід вивчати кольорознавство митцям, для яких закономірності прояву об'єктивних (фізичних) чинників існування кольору тісно пов'язані з його суб'єктивними (фізіолого – психологічними) рефлексіями. Так, наприклад, з'ясування цих питань допоможе наблизитись до розуміння кольорової гармонії при створенні образної цілісності будь-якого твору, адже закони гармонізації закорінені в об'єктивно існуючих закономірностях кольоросприйняття.

Аналіз наявності кольору в цілісному предметно-просторовому середовищі переконливо доводить, що майже в усіх видах проектування і виробництва дизайнери починають свідомо і цілеспрямовано використовувати колір. Дослідження кольору, як константи естетичного сприйняття, є актуальною потребою часу. Соціально-економічні зміни поступово переросли у великі психологічні проблеми, тому повернення до гармонії в глобальному інформаційному середовищі, гармонії колірного навколишнього